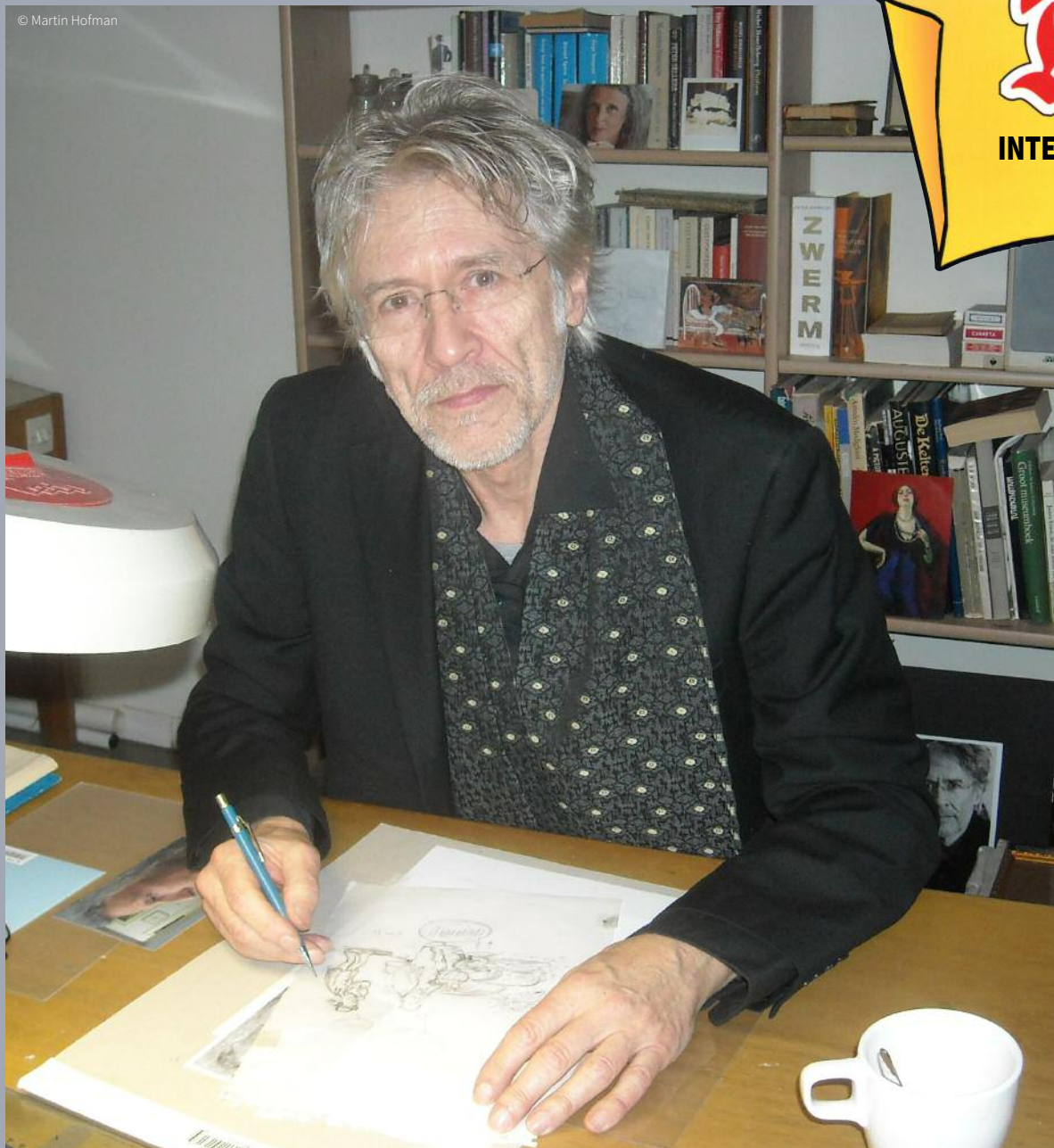

© Martin Hofman

De Rode Ridder

INTERVIEWREEKS DOOR MARTIN HOFMAN (16): RON VAN RIET

“Karel Biddeloo leerde me een aantal trucjes omdat hij wist waarop Willy Vandersteen lette bij tekeningen. Zo toonde Karel me hoe ik bosjes moest tekenen zoals Vandersteen ze graag zag.”

Recht over de imposante zijgevel van een kerk woont **Ron Van Riet** in een van die tijdloze, ruime herenhuizen zoals er veel te vinden zijn in het oude stadsgedeelte van Berchem. Het interview begint in de ruime tekenkamer op de eerste verdieping en eindigt beneden in de nog grotere woonkamer.

Ik ben striptekenaar geworden dankzij Karel Biddeloo!

Hoe ben je striptekenaar geworden?

VAN RIET: “Ik volgde Reclame en Grafiek in Antwerpen aan het Stedelijk Instituut voor Sierkunsten en Ambachten. **Karel Biddeloo** was daar ook leerling, maar hij zat twee jaar hoger dan mij. Hij was een jaar ouder dan ik en ik had een schooljaar gedubbel, vandaar het extra schooljaar verschil.

Nee, echt contact hebben wij toen nooit gehad, dat is pas later gekomen. Ik ben namelijk striptekenaar geworden dankzij Karel Biddeloo!”

Leg eens uit.

VAN RIET: “Al voor mijn legerdienst had ik het idee opgevat om striptekenaar te worden. Toen ik afzwaaide, heb ik meteen gesolliciteerd bij **Willy Vandersteen**. Voor de tekeningen die ik hem aanbood, had ik me niet eens gedocumenteerd. Ja, hoe gaat dat? Omdat iedereen die als striptekenaar begint, denkt dat het eenvoudiger zal zijn dan het in werkelijkheid is! Daarop heeft Willy Vandersteen mij een heel beleefde brief gestuurd waar hij duidelijk zijn tijd voor genomen had. De inhoud was echter een koude

douche, want hij zei me dat mijn tekeningen niet goed waren en... dat ik me de moeite kon besparen om het ooit nog eens opnieuw te proberen! Ik moest helaas de droom opgeven om striptekenaar te worden.

Maar twee jaar later kwam er schot in de zaak. Ik was inmiddels bevriend geraakt met scenarist **Jacques Bakker** die uiteindelijk meer dan honderd verhalen voor Bessy geschreven heeft. Jacques huurde toen een klein atelier in de destijds nog betaalbare Vlaaikengang, die inmiddels is uitgegroeid tot een van de toeristische attracties van de stad Antwerpen. Maar toen kon je daar voor amper 300 of 400 frank per maand een ateliertje huren. Die kamers waren heel spartaans ingericht, want behalve elektriciteit en water moest je alles zelf regelen.

Karel Biddeloo was een collega van Jacques Bakker en al gauw ontmoeten Karel en ik elkaar. Toen hij vernam dat ik bij Vandersteen vergeefs had gepoogd om aangenomen te worden, begon hij op mij in te spreken om het toch nog eens te proberen. Ik had echter geen zin om me nog eens belachelijk te laten maken, maar Karel hield niet op met me voortdurend te overtuigen om

nog eens een gooi te doen naar de job van medewerker bij **Studio Vandersteen**.

Hij leerde me een aantal trucjes omdat hij wist waarop Vandersteen lette bij tekeningen. Zo toonde Karel me hoe ik bosjes moest tekenen zoals Vandersteen ze graag zag en hoe ik een vaste tekenlijn kon aanleren door evenwijdige lijnen te trekken. Geleidelijk aan begon ik me zelfzekerder te voelen

en op een dag bezorgde ik Willy Vandersteen een stapeltje recente tekeningen van mij... en ik werd meteen aangenomen!

Vandersteen plaatste mij in de Bessy-studio in de Grétrystraat in Antwerpen onder leiding van **Jeff Broeckx**. Dat was in 1970, en ik zou er vele jaren slijten. Eerst was ik inkter en nadat ik de nodige ervaring had opgebouwd werd ik tekenaar.”

Wie waren daar jouw collega's?

VAN RIET: “Op het moment dat ik er begon, waren **Karel Verschuere** en **Frank Sels** juist vertrokken. Ik werkte er dus samen met **Jeff Broeckx** en **Patrick Van Lierde**. Kort daarop is **Eric De Rop** erbij gekomen toen hij afzwaaide van het leger. Vervolgens kwamen ook nog **Robert Wuyts**, **Jean Bosco Safari** en nog vele anderen erbij. Tijdens de hoogtijdagen van Bessy

werkten we er zelfs met veertien of vijftien mensen. Nee, niet allemaal in de studio. Daar was immers geen plaats voor. De meesten onder ons werkten thuis. Jeff en ik waren dagelijks in de studio en ook nog een meisje uit Kalmthout wier naam ik niet meer weet.

De thuiswerkers die hun tekeningen kwamen afgeven, bleven meestal in de studio hangen voor de rest van de dag, zodat we dagelijks toch wel met drie of vier personen aanwezig waren.

Er was inderdaad werkdruk, maar nooit aan een gejaagd tempo. Ach, we waren allemaal nog jong en als we de nacht voordien zwaar uitgegaan waren, volgde er een lastige werkdag. Vooraleer **Claus Scholz** erbij kwam, waren het vrijwel allemaal ongedisciplineerde tekenaars. Op die klik kon je niet rekenen, vooral niet op **Edgard Gastmans** en **Frans Anthonis**.

Toen ik inkter was, moest ik dikwijls platen van Anthonis inkten. Het gebeurde regelmatig dat er geen platen binnengekomen waren in de studio. Dan belde ik hem op en zei dat ik niet verder kan gaan bij gebrek aan materiaal en dat dit dringend moest geregeld worden. Meestal antwoordde Anthonis: 'Jaja, ik heb hier nog platen liggen. Kom ze maar halen!'

Ik had toen nog geen auto en belde dan naar Willy Vandersteen om hem de situatie uit te leggen. Vandersteen

Twee Duitse Bessy-albums uit de periode waarin Ron Van Riet meewerkte aan de productie.

Achteraf is gebleken dat verscheidene reeksen eigenlijk met verlies draaiden en dat Willy Vandersteen ze bewust verder liet lopen.

antwoordde dan dat ik een taxi moest nemen om ze in Brasschaat bij Frans Anthonis thuis op te halen. Daar aangekomen kreeg ik soms maar een half plaatje overhandigd en daar moest ik het dan mee doen. Daar verloor Vandersteen natuurlijk geld aan, want de taxirit kostte meer dan de waarde van wat Anthonis me meegaf!"

Jaren later kreeg je de leiding over die Bessy-studio...

VAN RIET: "Inderdaad, dat heb ik van 1980 tot 1984 gedaan. Ik plande en coördineerde alles zodat de productie naar wens verliep. Er zaten wel een paar rare kerels tussen. Zeg maar een beetje ongestructureerd. Het kostte meer dan eens moeite om de nodige vier albums per jaar af te krijgen. Sommigen kwamen op willekeurige dagen niet eens opdagen omdat ze die dag gewoon geen zin hadden. Het probleem was dat het zelfstandigen waren. Dat was immers de voorwaarde van Vandersteen om aan de slag te blijven. Maar daardoor kon je die mannen niet onder druk zetten. Je kon wel zeggen dat ze niet meer moes-

ten komen, maar op die manier had je nog geen album. Het was dus puzzelen om de productie te waarborgen."

Op die manier heb ik moeten werken tot ik in 1984 de reeks **ROBERT EN BERTRAND** overnam van Willy Vandersteen. De job van scenarist werd aan **Marck Meul** toevertrouwd. Zo heb ik 32 albums getekend tot de reeks stopte bij album 98."

Jammer dat nummer 100 niet werd gehaald. Zelfs met een tanende populariteit van de reeks was het toch mooi geweest om de reeks met nummer 100 te kunnen afsluiten."

VAN RIET: "Dat wordt mij dikwijls gezegd, maar zo was het nu eenmaal."

Kan je iets meer vertellen over die drastische reorganisatie in 1984?

VAN RIET: "Daar denk ik niet graag aan terug, want sommigen benijdden het mij dat ik als enige een vaste reeks kreeg toegewezen."

Vielen er ontslagen?

VAN RIET: "Nee, Willy Vandersteen kon dat niet over zijn hart krijgen. Hij heeft meermaals gezegd dat hij wist

wat armoede is en het niet aankon om iemand in de armoede te doen belanden.

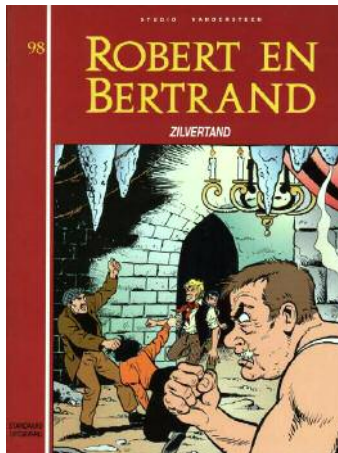
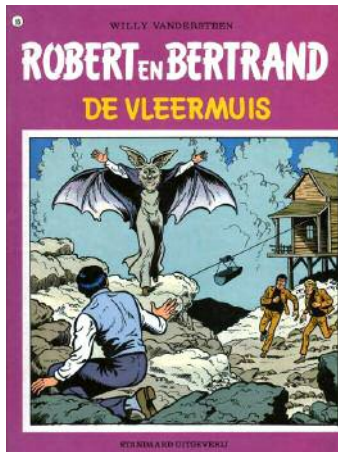
Achteraf is gebleken dat verscheidene reeksen eigenlijk met verlies draaiden en dat hij ze bewust verder liet lopen. Het speelde ook wel mee dat hij altijd al graag een eigen studio wou hebben, want dat was misschien wel zijn grootste droom, en die wou hij niet zomaar opgeven.

Hij was niet de beste betaler als het om de loonhoogte ging, maar hij wou wel dat de mensen aan het werk konden blijven.

Het was pas toen uit Duitsland het slechte nieuws kwam dat Bessy werd stopgezet dat de kat op de koord kwam. Willy Vandersteen heeft mij die dag aangewezen als de boodschapper van dienst voor de Bessy-medewerkers. En de boodschapper is dan de pineut, natuurlijk.

Het kwam erop neer dat ik als enige mocht blijven. Bovendien kreeg ik meteen een reeks toegewezen, namelijk **ROBERT EN BERTRAND**.

Daarbij moet ik zeggen dat die herstructurering voor veel medewerkers

Ron van Riet nam in 1984 de reeks Robert en Bertrand van Willy Vandersteen over. Vanaf deel 66, *DE VLEERMUIS*, tekende hij 32 albums tot deel 98, *ZILVERTAND*, het laatste album van de reeks dat in 1993 verscheen.

“Wanneer Verschuere geen zin had om te tekenen, nam hij zijn geweer mee naar de studio en zat hij de hele dag in de tuin colaflesjes kapot te schieten.

als een pijnlijke verrassing aankwam, maar dat ik het als enige in de studio reëel heb zien naderen. Maanden voordien had Vandersteen al gezegd om de jongens in de studio te verwittigen dat het niet goed gaat met de reeks. Dat bericht maakte echter weinig indruk op hen, want het was al meermaals gezegd dat de situatie er slecht begon uit te zien. Tot Willy Vandersteen me op een dag opeens zei: ‘Zeg tegen iedereen dat het er slecht voorstaat, en dat ze best naar een andere job zouden uitkijken’.

Maar toen een paar maanden later de beslissing gevallen was en Vandersteen me vroeg om iedereen in te lichten dat de laatste maand van hun tewerkstelling was aangebroken, stelde ik vast dat niemand een andere job gevonden had of zelfs niet eens gezocht had naar ander werk.

Vandaar dat ik scheef bekeken werd omdat ik de uitverkorene was die mocht aanblijven. Maar dat was dus volledig de beslissing van Willy Vandersteen zelf.”

Hoe was jouw persoonlijke

verhouding met Willy Vandersteen?

VAN RIET: “Hij hield eraan om een zekere afstand te bewaren tussen hemzelf en zijn medewerkers en iedereen diende hem als ‘meneer Vandersteen’ aan te spreken. Het is wel een paar keer gebeurd, vooral tijdens een of ander feestje waar de nodige alcohol vloeide, dat iemand het waagde om hem met ‘Willy’ aan te spreken. Die onbesuisde pogingen werden steeds onmiddellijk afgestraft met de woorden: ‘Ik ben nog altijd meneer Vandersteen voor u!’

Maar als je over een ego spreekt, of het hebben van pretentie, daar kan ik beslissen op antwoorden dat hij dat niet had.

Ik had bijvoorbeeld niets tegen **Marc Sleen** en ik vond hem een minstens zo goede tekenaar en verhalenverteller als Willy Vandersteen. Bovendien heeft hij al die jaren bijna alles alleen gedaan. Maar Marc Sleen zette wel graag een hoge borst op. Willy Vandersteen was daarentegen steeds eenvoudig en simpel. Wanneer je samen met hem uitging, was het altijd lachen, gieren en brullen terwijl hij dikwijls trakteerde.”

Heb je Edward De Rop en Karel Verschuere persoonlijk gekend?

VAN RIET: “Edward De Rop was een rustige man. In elk geval véél rustiger dan zijn zoon. *(lacht)* Onrustiger dan Eric kan je niet zijn! Van Eric weet ik wel dat Edward thuis steeds aan het tekenen was. Hij was een van de trouwste medewerkers van Vandersteen en hij is zelfs mee naar Brussel verhuisd toen Vandersteen daar tijdens de blauwe **SUSKE EN WISKE**-periode voor het weekblad **KUIJE** tekende.

Karel Verschuere was daarentegen een echte avonturier. Ik heb hem maar twee keer ontmoet. Een keer bij Jacques Bakker, maar toen tekende hij zelfs al niet meer en werkte hij ergens in de woestijn bij het aanleggen van pijpleidingen. De tweede keer dat ik Karel Verschuere zag, was op de begrafenis van de eerste echtgenote van Willy Vandersteen. Mevrouw Vandersteen en Karel Verschuere kwamen goed overeen, vandaar dat Vandersteen Verschuere uitgenodigd had. Daarna hebben we wat bijgepraat op de koffietafel.

Verschuere was Oostfrontstrijder ge-

weest tijdens de Tweede Wereldoorlog, en liep daar wel mee te koop. Zo heb ik hem toen horen vertellen over een lijf-aan-lijfgevecht dat hij had met een Russische soldaat, waarbij hij die Rus buiten westen mepte met zijn geweer en daarbij de tanden van die soldaat hoorde kraken.

Jeff Broeckx heeft nog veel met Karel Verschuere gewerkt in de **BESSY**-studio, en hij heeft me gezegd dat er met hem niet samen te werken viel. Wanneer Verschuere geen zin had om te tekenen, nam hij zijn geweer mee naar de studio en zat hij de hele dag in de tuin colaflesjes kapot te schieten.

Er is uiteindelijk de ruzie geweest met Vandersteen over een contract. Ik ken de beide versies van het verhaal en ik denk dat er in beide versies een stuk waarheid zit. Maar eerlijk gezegd heb ik Willy Vandersteen goed genoeg gekend om te vermoeden dat hij inderdaad leep genoeg was om Karel Verschuere iets te lappen.” *(lacht)*

Heb je met Karel Biddeloo contact blijven houden nadat hij jouw carrière als striptekenaar lanceerde?

Speciaal voor de RODE RIDDER-tentoonstelling in De Haan in 2016 tekende Ron van Riet deze illustratie.

VAN RIET: “Natuurlijk wel, maar niet regelmatig. Karel was een heel speciale en spitsvondige meneer. Zijn broer Dirk was nog grappiger dan hij. Beiden schreven samen voor een blaadje zogezegde reportages die altijd hilarisch waren.

Op de begrafenis van Karel gaf Dirk een goddelijke toespraak met een lach en een traan, die grote indruk heeft gemaakt op de aanwezigen.”

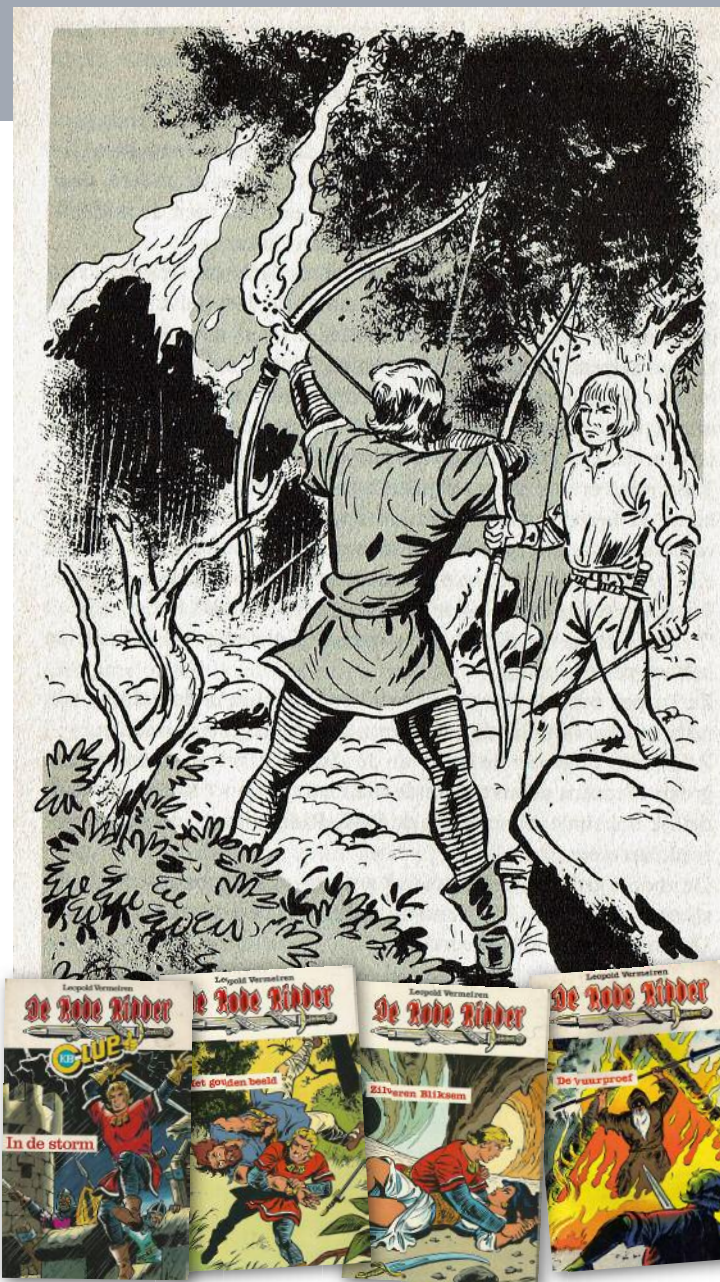
Op de RODE RIDDER-tentoonstelling in De Haan vorige zomer hing een Rode Ridder-tekening van jou.

VAN RIET: “Stripverzamelaar Paul Lauwers zorgde voor het RODE RIDDER-materiaal dat daar tentoongesteld werd. Een tijdje voordien vroeg hij me of ik een Rode Ridder-tekening voor die expositie wou maken. Hij wist namelijk dat ik destijds een paar RODE RIDDER-leesboeken geïllustreerd heb. Paul is die tekening komen ophalen op weg naar De Haan.

Op de tekening staat de Rode Ridder, met in de hemel Bahaal en Merlijn, een persoonlijk fantasietje.”

Je bedoelt de vier pocketversies van eerder uitgegeven RODE RIDDER-leesboeken van Leopold Vermeiren.

VAN RIET: “Ja, voor vier pockets heb ik de illustraties getekend. Die pockets zijn verschenen na de hardcovertitels van de leesboeken. Karel Biddeloo, die

Een illustratie van Ron Van Riet voor een pocketeditie van een eerder verschenen leesboek van DE RODE RIDDER door Leopold Vermeiren. Van Riet maakte illustraties voor de pockets IN DE STORM, HET GOUDEN BEELD, ZILVEREN BLIKSEM en DE VUURPROEF die allen in 1985 verschenen. Karel Biddeloo tekende enkel de nieuwe covers van deze pocketedities.

de covers van deze pockets voor zijn rekening genomen heeft, was om een of andere reden niet beschikbaar om de illustraties binnenin te verzorgen, waarop men mij gevraagd heeft. Maar ik moet bekennen dat ik niet eens de titels van die pockets meer weet. Ik heb ze zelfs niet in mijn bezit. Af en toe komt er op een signeursessie wel eens iemand die pockets onder mijn neus schuiven om te signeren.”

Wat signeer je nog allemaal, behalve de ROBERT EN BERTRAND-albums?

VAN RIET: “Ik heb een paar one-shots gemaakt, hoewel dat al twintig jaar geleden is. Het gaat om GRAAG GEDAAN voor **Gaselwest**, DE WOLF VAN SINT-PIETER voor het **Dauidsfonds**, DE VERMETELE VERZAMELAAR voor de Vlaamse Gemeenschap en DE VAL DER BLINDEN voor de Europese Gemeenschap. Verder stond ik in voor de illustraties in HET VERHAAL VAN JACUB voor **School en Gezin** in Limburg. Ik heb ook nog freelancewerk gedaan als tekenaar van onder meer WOEPJE voor HET LAATSTE NIEUWS en ZWIK EN ZWAK voor het SUSKE & WISKE WEEKBLAD.”

Hier hangen een paar mooie schilderijen in jouw woonkamer.

VAN RIET: “Die zijn niet allemaal van mij. Onder andere mijn vriendin heeft er ook een paar op haar naam staan. Maar inderdaad, de rest heb ik gemaakt.”

Ron Van Riet bij een van zijn eigen schilderijen.

Dat is een mooie rest. En er rest mij nog een foto te maken van jou bij een van jouw schilderijen.

VAN RIET: “Vanzelfsprekend!”